

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 22.11.2017 r.

KIGEiT/1435/11/2017

Pan
Andrzej J. Piotrowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Energii
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

Dotyczy: projektu rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną

Działając w imieniu Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji (dalej „Izba” lub „KIGEiT”), odnosząc się do projektu rozporządzenia Ministra Energii w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (dalej „Projekt”) przedstawiam uwagi Izby odnoszące się do Projektu.

Konsultowany Projekt jest krokiem w dobrym kierunku w zakresie wprowadzenia specjalnej taryfy nocnej, która będzie zachęcała do przesunięcia popytu na energię z godzin szczytu obciążenia (16:00-22:00) do godzin doliny nocnej obciążenia (23:00-7:00, § 6 ust.1 pkt 4). Wyrównanie dobowego obciążenia i przesunięcie zużycia energii na godziny nocne przyczyni się prawdopodobnie także do zwiększenia dostępności tańszej energii elektrycznej do celów grzewczych oraz wspierania przez Państwo i UE rozwoju motoryzacji elektrycznej (np. nocne ładowanie EV). Preferencyjna cena energii w godzinach nocnych (konsultowane rozporządzenie) wraz z innymi przyszłymi zachętami takimi jak darmowe parkowanie EV w miastach, czy rzeczywiste rozliczenie na podstawie wskazań przyrządów pomiarowo-rozliczeniowych w samochodach i alokacja energii zużywanej do ładowania EV (odbiorcy mobilni), mogą sprawić, że motoryzacja elektryczna dla gospodarstw domowych będzie się dynamicznie rozwijała. Planowana regulacja może sprawić, że większe będzie wykorzystanie energii elektrycznej dla celów grzewczych, co powinno przyczynić się do zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza (smogu) w miastach.

Oceniając pozytywnie główne kierunki nakreślone w Projekcie członkowie KIGEiT dostrzegają jednak, że regulacje te nie wspierają efektywnego wykorzystania energii i elastyczności w wykorzystaniu (i mikrogeneracji) energii, które są zasadniczymi celami dyrektyw UE (2009/72/WE, 2006/32/WE) oraz proponowanych nowych regulacji w Clean Energy Package (Pakiet Zimowy 2017 – propozycja UE w konsultacjach). Nie wspierają także uwolnienia potencjału transformacji rynków energii w kierunku „wykorzystania czystej energii odnawialnej przez wszystkich Europejczyków” (unlocking growth potential for clean energy transition – CEP), jako kontynuacji przeprowadzonego już wcześniej „unbundlingu” na rynku energii.

W roku 2020 koszt wytworzenia energii elektrycznej z PV w Polsce będzie już niższy niż z węgla. W roku 2030 koszt przesunięcia energii w czasie będzie niższy niż koszt transportu energii elektrycznej (transmisji i dystrybucji). To oznacza ryzyko, że po roku 2030 polska energetyka będzie obniżać konkurencyjność całej gospodarki. Bez proinnowacyjnej polityki energetycznej nie uruchomimy krajowych mocy wytwórczych. Z właśnie tego powodu, mimo posiadania silnego przemysłu elektronicznego i wspaniałej koniunktury w latach 2005-2015, nie weszliśmy na rynek urządzeń energoelektronicznych. Postulujemy więc, byśmy nie zrobili drugi raz analogicznego błędu w odniesieniu do produkcji magazynów energii. Brak systemu taryfowego uzasadniającego produkcję i instalację stacjonarnych magazynów energii będzie miał poważne konsekwencje gospodarcze. Brak krajowego rynku zbytu na magazyny energii elektrycznej spowoduje, że nie będzie inwestycji w krajowe moce wytwórcze, co w perspektywie dekady obniży radykalnie udział polskiego przemysłu w rodzącym się rynku magazynów energii elektrycznej i elektromobilności.

Uwzględniając powyższe, konsultowany projekt rozporządzenia proponujemy uzupełnić o rozwiązania w następujących obszarach:

1) W konsultowanym rozporządzeniu zabrakło regulacji pozwalającej na stopniowe uwalnianie taryfy G. Można to zrobić poprzez wprowadzenie wielostrefowych taryf z otworzeniem możliwości budowania oferty taryf dynamicznych. Wprowadzenie w pełni konkurencyjnego rynku energii z taryfami ustalonymi przez same przedsiębiorstwa energetyczne działające na uwolnionym rynku energii krajach wysokorozwiniętych (np. Szwecja, Wlk. Brytania) spowodowało w efekcie spadek cen energii, przede wszystkim powstanie dużego nowego rynku usług okołoenerygetycznych. Polska z regulowanymi i zatwierdzanymi przez Prezesa URE taryfami i nieefektywną alokacją kosztów dostawy energii znajduje się na czele listy krajów pod względem wysokości ceny płaconej za energię przez końcowego odbiorcę.

2) Projekt niedostatecznie wspiera rozwój efektywnego wykorzystania energii elektrycznej, do czego jesteśmy zobowiązani umowami międzynarodowymi oraz potrzebą ochrony środowiska i klimatu. Wysoki udział opłat stałych sprawia, że osłabiamy motywację ekonomiczną do ograniczania emisji poprzez oszczędzanie zużycia energii. Zjawisko rozwoju płaskich taryf na rynku telekomunikacyjnym było skutkiem konkurencyjności i dominacji kosztów stałych nad kosztami zmiennymi. „Wypłaszczenie” taryf na rynku energetycznym powinno być możliwe tylko wtedy, gdy wzrost zużycia energii nie będzie powodował wzrostu oddziaływania na środowisko i generacji wynikających stąd kosztów zewnętrznych. Dlatego naszym zdaniem rozporządzenie powinno iść w kierunku zmniejszenia ilości i wartości opłat niezwiązanych bezpośrednio z ilością zużytej energii (podobnie jak w przypadku innych dóbr chcielibyśmy płacić w jak największym stopniu za towar a w jak najmniejszym stopniu za np. opakowanie czy usługi związane z jego dostawą).

3) Projekt niedostatecznie wspiera rozwój elastyczności energetycznej – elastycznych taryf, które naszym zdaniem są niezbędne by przygotować Krajowy System Energetyczny do integracji dużej liczby OZE, a przez to w niewystarczającym stopniu wspiera rozwój dużych odbiorników energii (np. pompy ciepła, EV). Nie zawiera regulacji, które uzasadniałyby budowę infrastruktury umożliwiającej przesuwanie zużywania energii w dziedzinie czasu. Po roku 2020 rosnący udział OZE w miksie energetycznym będzie wymuszany ekonomicznie. Wymaga to stworzenia warunków do rozwoju krajowej produkcji magazynów energii. Najefektywniej można to zrobić poprzez wprowadzenie taryf dynamicznych motywujących do inwestycji w systemy, z których niektóre pracują w sposób niestabilny, zależny np. od warunków pogodowych i sezonowych. Paradigmat, według którego generacja nadążała za popytem, musi być zmieniony na taki, wg którego popyt będzie dopasowywany do podaży. Wymaga to zastosowania zaawansowanych taryf i stawek odzwierciedlających na bieżąco nadmiary lub niedobory energii w systemie elektroenergetycznym. Potrzebujemy dynamicznego a nie statycznego, systemu taryf strefowych. Pozwoli to na uruchomienie inwestycji w systemy magazynowania i przesuwania energii w czasie.

4) Projekt nie wspiera przedpłatowego sposobu rozliczeń energii elektrycznej, którego pionierem w regionie Europy Centralnej i Wschodniej była i jest Polska (ponad 300 000 odbiorców przedpłatowych). Przedpłatowy sposób rozliczania się za energię może także znaleźć swoje niszowe zastosowanie w stacjach ładowania samochodów elektrycznych, w których dostęp do szybkiej sieci telekomuni-

kacyjnej i infrastruktury informatycznej jest utrudniony a w których lokalizacja stacji ładowania byłaby bardzo pożądana (np. prywatne parkingi miejskie i pozamiejskie, czy niektóre parkingi w pasie drogowym).

Doświadczenie z innych sektorów (np. telekomunikacja) uczy, że dobrowolne przedpłatowe rozliczenia za usługi mogą stanowić dużą część rynku. W Polsce odbiorcy rozliczający się przedpłatowo efektywniej gospodarują energią.

5) Projekt zawiera kilka niedozwolonych naszym zdaniem asymetrii preferujących przedsiębiorstwa energetyczne względem ze swojej natury słabszych odbiorców – na przykład obciążanie odbiorcy rozliczeniem za pomocą mocy przyłączeniowej a nie umownej w przypadku stwierdzonej niesprawności układu pomiarowego (§ 39 ust. 2), rozliczenia oparte na prognozach czy stanowczo zbyt długi okres pomiędzy kolejnymi możliwymi zmianami grupy taryfowej na wniosek odbiorcy (12 miesięcy).

Uwagi szczegółowe do rozporządzenia

§ 2 pkt 12)

Proponujemy dopisać: „*Usługi systemowe mogą świadczyć niezależni Agregatorzy Elastyczności Elektrycznej i operatorzy VPP*”.

Uzasadnienie

Postanowienie będzie wspierać planowane regulacje Clean Energy Package w zakresie dopuszczenia strony trzeciej (Demand Side Flexibility Agregators), która przejmie na siebie rolę sterowania rozproszonym popytem i generacją energii. Niezależni agregatorzy pojawiają się także we wcześniejszych aktach dotyczących przyszłego rynku energii UE wydanych regulacjach KE. Agregatorzy DSF będą pomagać przedsiębiorstwom energetycznym w utrzymaniu parametrów jakościowych energii w warunkach rosnącej ilości rozproszonych niestabilnie pracujących źródeł OZE i niestabilnych odbiorców (np. EV) oraz magazynów energii zdejmując z przedsiębiorstw energetycznych konieczność zawierania osobnej umowy z każdym prosumentem/odbiorcą dotyczącej dostawy elastyczności energetycznej i oddzielnego sterowania elastycznymi rozproszonymi urządzeniami odbiorczymi/ generacji.

§ 2

Proponujemy dodanie pkt 13) o treści „*pomocnicze urządzenie odczytowe – urządzenie elektroniczne, które analizując działanie układu pomiarowo-rozliczeniowego umożliwia gromadzenie informacji o zużyciu energii elektrycznej oraz ich zdalną transmisję do urządzeń powiązanych oraz nie zakłóca prawidłowego działania układu pomiarowo-rozliczeniowego.*”

Uzasadnienie

Prawodawca unijny nałożył na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia takich rozwiązań prawnych, które zapewnią odbiorcy możliwość niedyskryminacyjnego w odniesieniu do kosztów, wysiłku lub czasu dostępu do wszystkich stosownych danych dotyczących zużycia energii elektrycznej (art. 3 ust. 5 lit. b) Dyrektywy elektroenergetycznej). Przepisy przywołanej dyrektywy, wskazują jednak na jeszcze jedną, istotną funkcję danych pomiarowych. Pełny dostęp do nich pozwala odbiorcom zarządzać zużyciem energii elektrycznej, co jest korzystne z punktu widzenia promowanej z poziomu Unii Europejskiej polityki efektywności energetycznej. W konsekwencji na Państwa członkowie nałożono również obowiązek zapewnienia w prawodawstwie krajowym odbiorcom (konsumentom) prawa do informacji o rzeczywistym zużyciu z dostateczną częstotliwością, tak, aby mogli dostosowywać swoje zużycie energii elektrycznej (pkt. 1 lit. h) oraz i) Załącznika I do Dyrektywy elektroenergetycznej). Jednocześnie w ramach wspierania efektywności energetycznej państwo członkowskie, przez wprowadzenie przepisów prawnych lub za pośrednictwem krajowego regulatora rynku, powinno zalecać przedsiębiorstwom energetycznym podejmowanie określonych działań zmierzających do optymalizacji wykorzystania energii elektrycznej, wśród

których wymieniono dostarczanie usług w zakresie zarządzania energią (art. 3 ust. 11 Dyrektywy elektroenergetycznej).

W Ocenie Skutków Regulacji (OSR) można przeczytać, że alternatywą dla zaproponowanego rozwiązania może być powszechne (lub częściowe dla odbiorców zużywających duże ilości energii) wprowadzenie tzw. taryf dynamicznych. OSR wskazuje, że rozwiązanie to wykorzystuje najnowsze technologie do zarządzania popytem (inteligentne liczniki – smart metering, możliwość dwustronnej komunikacji), zdaniem projektodawcy aby móc skorzystać z tego rozwiązania niezbędnym stałby się montaż dla zainteresowanych odbiorców inteligentnych liczników.

Zdaniem Izby wypełnienie przez Polskę ww. wymagań unijnych oraz osiągnięcie efektu skali w kraju, może zostać osiągnięte jedynie poprzez szerokie zastosowanie mechanizmu taryf dynamicznych i jedynie takie podejście spowoduje zwiększenia zainteresowania efektywnym korzystaniem przez odbiorców z energii elektrycznej oraz zwiększy ich aktywność. Nie zgadzamy się ze stanowiskiem, jakoby do osiągnięcia zamierzonych celów niezbędnym było wprowadzenie liczników inteligentnych, na obecnym rynku istnieje bowiem wiele rozwiązań, w postaci urządzeń odczytowych, które zdalnie pozwalają odbiorcom kontrolować ich bieżące zużycie.

§ 3

Proponujemy dopisać punkt 3) „*odzwierciedlenie bieżących kosztów dostawy i miejsca jej dostarczenia*”.

Uzasadnienie

Elastyczność energetyczna, wymagania „Clean Energy Package UE”).

§ 4 ust. 1 pkt 3 lit. a.

Proponujemy po słowie „*bonifikat*” dodać „*lub wypłacanych kar*”

Uzasadnienie

Postanowienia dotyczące niedotrzymania warunków umowy powinny być symetryczne – jeśli odbiorcy są zobowiązani do płatności w związku na przykład z częściowo nielegalnym poborem energii to i OSD powinny być w uzasadnionych przypadkach zobowiązane do wypłacenia kar za niedostarczenie energii o odpowiedniej jakości a nie tylko korzystać do wykorzystania zniżek-bonifikat w opłatach odbiorcy ponieważ mogą one nie odzwierciedlać rzeczywistych strat z powodu złej jakości energii.

§ 4 ust. 2

Proponujemy dopisać na końcu zdania: „*...i kosztów związanych z czasem i miejscem dostarczenia energii.*”

Uzasadnienie

Postanowienia Clean Energy Package – promowanie elastyczności energetycznej

§ 5 ust. 1

Proponujemy po słowie „*wytwarzania*” dodać słowa „*i magazynowania*”

Uzasadnienie

Takie postanowienie otwierałoby drogę do wdrażania magazynów energii elektrycznej w Polsce.

§ 5 ust. 1 pkt 2) i 3)

Proponujemy skreślić „*stawki opłat za rezerwy mocy*” oraz „*stawki opłat za usługi systemowe*”.

Uzasadnienie

Zgodnie z „*duchem i literą*” Clean Energy Package a także wcześniejszymi regulacjami UE i KE należy dążyć do promowania elastycznego zarządzania energią i promowania elastycznych jej źródeł wytwarzania a nie pobierania opłat za utrzymywanie w gotowości rezerwy mocy. Odbiorca nie powinien płacić za rezerwę mocy ani za usługi systemowe.

§ 5 ust.3 pkt 2)

Proponujemy zamienić treść tego punktu na „*stawkę opłaty za świadczenie usługi dystrybucji energii*”

Uzasadnienie

Ze stawek opłat dystrybucyjnych powinny być wyłączone wszelkie opłaty, w szczególności opłaty stałe niezwiązane bezpośrednio z dystrybucją energii elektrycznej. Wszelkie składniki stałe w rachunku za energię zniechęcają odbiorców do efektywnego gospodarowania energią.

§ 6 ust. 1

Proponujemy dopisać pkt 6): „*zdolności odbiorcy lub prosumenta do czasowej redukcji lub zwiększenia zapotrzebowania lub generacji energii elektrycznej (elastyczności energetycznej)*”

Uzasadnienie

Takie postanowienie otwierałoby drogę do nowych usług elastyczności energetycznej (zautomatyzowanego DSM/DSR), co było by zgodne z rekomendacjami Clean Energy Package oraz rosnącymi potrzebami przedsiębiorstw energetycznych do sterowania popytem i rozproszoną generacją i prowadzenia bilansowania lokalnego.

§ 6 ust. 2

Proponujemy dopisać: „*Taryfy dynamiczne i blokowe strefowe mogą przewidywać elastyczne zmiany ceny w przedziałach godzinowych w zależności od aktualnej ceny energii na rynku spot i potrzeb lokalnego bilansowania popytu i podaży na energię*”.

Uzasadnienie

Rozporządzenie powinno naszym zdaniem otworzyć drogę dla elastycznego zarządzania popytem (DSM/DSR) oraz efektywnego zarządzania energią i rozproszoną generacją w dziedzinie czasu. Taryfy dynamiczne powinny być dobrowolne a odbiorcy/prosumenci wyposażeni w odpowiednie urządzenia automatyzujące odpowiedź popytową powinni otrzymać prawo do ich wykorzystania. W przeciwnym razie nie uda się w Polsce uruchomić efektywnej odpowiedzi popytowej, na którą liczy zarówno operator systemu przesyłowego jak i operatorzy systemów dystrybucyjnych. Pozwoliłoby to im na zapewnienie większego bezpieczeństwa energetycznego bez inwestowania w kosztowną infrastrukturę sieciową i zawodową infrastrukturę wytwórczą.

§ 6 i § 19

Proponujemy wykreślić § 6 ust. 8 i § 19 ust. 5.

Uzasadnienie

Proponowane regulacje w sposób nieprecyzyjny definiują grupę odbiorców, do których skierowana będzie możliwość korzystania z nowej taryfy. Z Projektu wynika, że taryfa ma objąć wszystkich odbiorców, a jedynym buforem jaki ma zostać wprowadzony wobec odbiorców niewykorzystujących

energii na potrzeby ogrzewania ma być opłata aktywacyjna i oświadczenia jakie będzie należało złożyć sprzedawcy energii elektrycznej. Pomijając fakt, że sprzedawca nie będzie miał żadnej realnej możliwości weryfikacji takiego oświadczenia, to wprowadzenie wysokiej opłaty aktywacyjnej spowoduje, że stworzy się realną barierę skorzystania z takiej możliwości.

§ 6

Proponujemy dopisanie w dodatkowego ust. 9 o następującej treści *„Przedsiębiorstwo energetyczne tworzy odrębną grupę taryfową dla odbiorców, którzy rozliczają się w trybie przedpłatowym w celu stymulowania efektywnego zarządzania energią i uproszczenia rozliczeń za energię zużyta na cele motoryzacji elektrycznej.”*

Uzasadnienie

Setki tysięcy odbiorców w Polsce i miliony odbiorców w takich krajach jak Wlk. Brytania korzysta dobrowolnie z liczników przedpłatowych, które szczególnie odbiorcom wrażliwym pozwalają na lepszą kontrolę nad wydatkami na energię elektryczną jak również korzystanie z bezpośrednich państwowych środków pomocy niepieniężnej dla gospodarstw ubogich energetycznie. Także wielu odbiorców spoza kręgu odbiorców wrażliwych decyduje się na korzystanie z usług przedpłatowego rozliczania się za energię, który dostarcza lepszą kontrolę nad wydatkami (na przykład w małych firmach). Na rozliczeniach przedpłatowych korzystają także przedsiębiorstwa obrotu energią elektryczną, które mają 100% pewność zapłacenia za zużyta energię a także korzystają z wyższej płynności (pieniądze z góry). Przedpłatowe taryfy podobne do „Pay as you go” w Wlk. Brytanii mogą także znacznie ułatwić rozliczenia za energię zużyta do ładowania samochodów elektrycznych – szczególnie na mniejszych parkingach i w miejscach, w których dostęp do szybkiej sieci telekomunikacyjnej jest utrudniony. W sektorach „uwolnionych” jak np. telekomunikacja przedpłatowy sposób rozliczania przekracza czasami nawet 50% odbiorców. Nie widzimy powodu, dla którego także w rozliczeniach za energię nie można byłoby wykorzystać nowoczesnych taryf przedpłatowych.

§ 6

Proponujemy dopisanie w dodatkowego ust. 10 o następującej treści *„Przedsiębiorstwo energetyczne może zaproponować odbiorcy/prosumentowi taryfy dynamiczne (strefowe lub godzinowe), w których cena będzie się zmieniała w zależności od czasu doby. Stosowanie tych taryf przez odbiorcę jest dobrowolne. Zakres i warunki stosowania taryf dynamicznych ustalany jest za pomocą odrębnej umowy pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a odbiorcą/prosumentem.”*

Uzasadnienie

Jak w § 6 ust. 2 powyżej.

§ 7 ust. 3

Okres 12 miesięcy jest stanowczo zbyt długi. Naszym zdaniem okres 3 miesięczny na zmianę grupy taryfowej byłby optymalny

§ 8

Proponujemy dopisać *„z wyjątkiem § 6 ust. 10”*

Uzasadnienie

Taryfy dynamiczne mogą być zmieniane częściej niż co 12 miesięcy za zgodą obydwu stron. Taki jest ich sens istnienia (zmiany w zależności od aktualnych potrzeb systemu i preferencji odbiorców).

§ 12 ust. 2 pkt 1)

Proponujemy usunąć ten punkt.

Uzasadnienie

Ten punkt zwiększa opłaty stałe dla końcowego odbiorcy nie oferując dodatkowej elastyczności. Regulacje cenowe powinny iść w kierunku zwiększenia elastyczności popytu/generacji a nie w kierunku utrzymywania mocy w gotowości. Punkt ten jest sprzeczny z propozycjami pakietu zimowego UE (Clean Energy Package) i sprzeczny z polityką energetyczną UE, która zmierza do wspierania elastyczności energetycznej odbiorców i wytwórców energii i elastyczności samej sieci.

Ponadto wszelkie opłaty stałe zawarte w rachunku za energię zniechęcają do efektywnego gospodarowania energią, które jest w centrum celów strategicznych polskiej i europejskiej polityki energetycznej.

§ 22 ust. 1

Proponujemy usunięcie pkt 5).

Uzasadnienie

Dane pomiarowe zgodnie z regulacjami UE dotyczącymi efektywności i rekomendacjami CEP należą domyślnie do odbiorcy i nie ma od tego wyjątków. Przedsiębiorstwo energetyczne nie ma prawa żądać opłat za przekazanie danych pomiarowych na rynku energii, ponieważ powoduje to asymetrię rynkową. Opłatę za przekazywanie danych pomiarowych ma prawo pobierać jedynie operator narodowego HUB-a wymiany danych pomiarowych (OIP) jako instytucja gwarantująca niedyskryminowany i niezakłócający rynek energii symetryczny dostęp do tych danych.

§ 23 ust. 2

Należy usunąć frazę „... rejestrowane wielkości niemierzalne oraz algorytmy ich przetwarzania na dane rozliczeniowe”

Uzasadnienie

Podstawą rozliczeń mogą być wyłącznie zmierzone wskazania układów pomiarowo rozliczeniowych. Przepis potencjalnie stwarza furtkę do nadużyć w rozliczeniach za energię – podobnie jak w przypadku wskazania innych przyrządów pomiarowo rozliczeniowych – na przykład wag w sklepach jedyną podstawą do rozliczeń powinna być zmierzona przez urządzenie pomiarowo-rozliczeniowe wartość parametru!

§ 24 ust. 1

W ocenie Izby ze wzoru należy usunąć wszystkie stawki i opłaty stałe oraz opłaty abonamentowe.

Uzasadnienie

Zniechęcają one do efektywnego gospodarowania energią, które jest jednym z obowiązujących głównych celów strategicznych Polski i UE a także przedmiotem troski o stan środowiska (zapobieganie zmianom klimatu). Im większy udział stawek opłat stałych zawartych w rachunku za energię tym większa zachęta do nadmiernego zużycia energii i marnotrawienia energii, co negatywnie wpływa na środowisko.

§ 32 ust. 2

Należy usunąć ten punkt lub skrócić okres z 12 do 3 miesięcy

Uzasadnienie

Zmiana raz na 12 miesięcy to stanowczo zbyt mała elastyczność przedsiębiorstw energetycznych.

§ 32 ust. 4

Zdaniem Izby okresy rozliczeniowe powinny być nie dłuższe niż 1 miesiąc.

Uzasadnienie

Unijne uregulowania dotyczące efektywności wyraźnie stanowią, że odbiorca powinien być na bieżąco informowany o zużyciu energii i powinien mieć możliwość rozliczania się za energię jak najczęściej. W wielu krajach stosowane są już okresy 1 tygodniowe.

§ 32 ust. 5 i ust. 6

W ocenie Izby należy je wykreślić.

Uzasadnienie

Zgodnie z regulacjami unijnymi dotyczącymi efektywności i regulacjami wewnętrznymi powinniśmy odchodzić od prognozowanego rozliczania za zużycie na rzecz rzeczywistego rozliczania na podstawie układów pomiarowo-rozliczeniowych. Czas by w nowej regulacji dotyczącej taryf zrezygnować z tego przestarzałego i zmniejszającego efektywność gospodarowania energią sposobu rozliczeń. Zgodnie z wymienionymi wcześniej regulacjami UE powinny być stosowane rozliczenia w oparciu o rzeczywiste wskazania urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

§ 32 ust. 3

Proponujemy skrócić ten okres do miesiąca (rekomendacja ustawy efektywnościowej UE).

§ 32 ust. 4

Izba proponuje wykreślić to postanowienie.

Uzasadnienie

Proponujemy zrezygnować z prognozowanego zużycia energii jako rozwiązania wysoce nieefektywnego i anachronicznego.

§ 35 pkt 2

Proponujemy nadać następujące brzmienie „*sposobie dokonania odczytu układu pomiarowo-rozliczeniowego, czy był to odczyt fizyczny lub zdalny dokonany przez upoważnianego przedstawiciela przedsiębiorstwa energetycznego albo odczyt dokonany i zgłoszony przez odbiorcę, w tym przy wykorzystaniu pomocniczego urządzenia odczytowego.*”

Uzasadnienie

Analogicznie do § 2 pkt 13).

§ 39 ust. 2

W ocenie Izby w miejsce „*mocy przyłączeniowej*” należy wpisać „*mocy umownej*”

Uzasadnienie

W przypadku niesprawności układu pomiarowo-rozliczeniowego powinna być przyjęta taka wartość na jaką została podpisana umowa o dostawę energii pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym a nie wartość mocy przyłączeniowej, na którą odbiorca się nie umawiał w umowie sprzedaży (niezasadne zawyżenie na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego – asymetria).

Uwagi dodatkowe

Niezależnie od powyższych uwag wskazujemy na konieczność uwzględnienia innych zmian, które Izba wielokrotnie sygnalizowała. Zmiany te przyczyniłyby się do poprawy warunków konkurencyjnych na rynku obrotu energią elektryczną.

I. Opust hurtowy

W ocenie Izby konieczne jest uwzględnienie w Projekcie obowiązku uwzględnienia w taryfie dystrybucyjnej opustu hurtowego dla sprzedawców. Opłaty za usługi dystrybucji w przypadku umowy kompleksowej powinny być niższe z uwagi na fakt, że przy takim modelu OSD nie ponosi kosztów związanych z obsługą klienta. Powyższe obejmuje kwestie związane z bieżącą obsługą odbiorców, fakturowaniem oraz windykacją roszczeń. W szczególności ostatnia kwestia oznacza przeniesienie w całości ryzyka na sprzedawcę, co powinno znaleźć odzwierciedlenie w rozliczeniach na poziomie hurtowym. Odwołując się ponownie do analogii z rynkiem telekomunikacyjnym należy wskazać, że takie właśnie rozwiązania są stosowane np. przy usłudze WLR, polegającej na hurtowej sprzedaży usług abonamentowych.

II. Uzasadniony zwrot z kapitału zaangażowanego

Izba postuluje, by wskaźnik średniego ważonego kosztu kapitału był określany decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, na wzór rozwiązań stosowanych w przypadku rynku telekomunikacyjnego. KIGEiT ma świadomość, że takie rozwiązanie wymaga również zmian w ustawie – Prawo energetyczne. Takie rozwiązanie pozwoli uniknąć pewnej dowolności w kształtowaniu taryf dystrybucyjnych.

z powrotem

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

